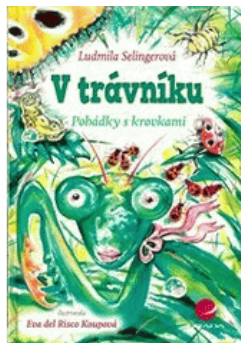

Ludmila Selingerová: Pohádky s krovkami

[Hlavní stránka](#) › [IMPULSY](#) › [Čteme](#) › [Ludmila Selingerová: Pohádky s krovkami](#)

Vodoměrky vyrazily s nosítky jako blesk, nabraly Pulce a už s ním míří na ošetřovatelské stanoviště. Věřte nebo ne, Potápník ho pokousal do ocásku. Pro Pulce závod skončil. Znakoplavka nemohla uvěřit vlastním očím. „Ten darebák by se měl jmenovat Podvodník, a ne Potápník, to je kvztek, ale přece ho nenechám vyhrát!“ řekla si Slávka a pokračovala v závodu.

*„Raz a dva a tři a čtyři,
znakoplavka k cíli míří,
voda za ní v proudech víří,
raz a dva a tři a čtyři!“*

V publiku se začínaly ozývat rozčilené hlasy, dva talentovaní závodníci už jsou mimo hru! Tady se děje něco nepěkného. I Čmelák byl zklamaný, ale nepřestával hlásit: „Právě probíhá třetí a poslední kolo závodu, milí diváci. Šance jsou vyrovnané. Zbyli nám tři závodníci: Znakoplavka, Potápník a nymfa Motýlice. Postupují se stejným odhodláním vpřed jako šípy. Zatím je ve hvězdách, kdo dnes skončí na stupínku pro vítěze, jedno je ale jisté. Bude to jeden z těchto borců. Zdá se, že nymfa Motýlice zmizela ze závodních pruhů. Vypadá to, že bojuje už jen Znakoplavka a Potápník...“ A skutečně. Nymfa se zapletla do vodních travin. Potápník tam na ni nastražil past, vždyť si může ošklivě ublížit! Tak teď už toho měla Slávka akorát tak dost. Závod ji přestal zajímat. Odbočila z tratě a spěchala vyprostit lapenou larvičku. Potom spolu pomalu doplávaly ke břehu. Slávka to takhle ale nehodlala nechat. Zamířila si to rovnou za rozhodčím a nebyla sama. Žáby, Slunky a Motýlice, ještě s dalšími pozornými diváky, už tam čekaly. Vznesly hromadný protest proti Potápníkovi, který si vítězství vůbec nezasloužil. Rozhodnutí znělo: za vyhrožování, napadení neboli inzultaci a jiné nesportovní chování byl ze závodu vyřazen. Ten se vztekal. Ale nic nesvedl. Mohl si za to sám.

SELINGEROVÁ, Ludmila. [V trávníku: Pohádky s krovkami](#). Praha: Grada, 2014. ISBN 978-80-247-5292-1. (cit. s. 62-64)